

De langste dag

Midzomer marathon, langste dag marathon; voor het evenement van deze maand doen meerdere namen de ronde. Logisch, als hij niet georganiseerd maar wel verreden mag worden... Een rare situatie in de Noord-Hollandse Waterleidingduinen.

De Waterleidingduinen, die aan de noordkant grenzen aan het mountainbikeparcours van Schoorl, worden beheerd door het waterleidingbedrijf PWN. Het is een prachtig stuk natuur met een uitgebreid netwerk aan fiets-, wandel- en ruitpaden. Al jaren wordt het gebied gebruikt als aanrijdroute voor het parcours van Schoorl. De verleiding is dan groot om wat leuke duinpaden mee te pikken. Dat mag, maar alleen 's morgens tussen zonsopgang en half 11. Daarna zijn mountainbikers gewone fietsers en die horen op het fietspad thuis. We zullen dus voor half elf het gebied moeten verlaten om geen ruzie te krijgen met de boswachter.

05:30 uur De eerste bikers verzamelen zich op een parkeerplaats in Bergen (NH). Het is al licht, het is immers 21 juni, maar de zon is nog niet te zien. Voor dit evenement is geen reclame gemaakt. Sterker nog, iedereen hier is uitgenodigd door Erik. Hij maakt zich al jaren sterk voor mountainbiken in de Noord-Hollandse duinen, en dan met name het gebied

tussen Schoorl en Beverwijk, de PWN Waterleidingduinen. Erik is lid van Noordwest9, een los verband van mountainbikers uit de omgeving. Omdat er geen sprake is van een MTB-route – er mogen ook geen paaltjes worden geplaatst – hebben ze alle paden die de moeite waard zijn met behulp van gps opgeslagen. Op de kaart ziet dat eruit als een bord spaghetti, met slechts een enkel recht stuk langer dan een paar honderd meter. Wanneer je ze achter elkaar plakt heb je 107 kilometer, inclusief een afsluitend rondje over het parcours van Schoorl.

6:00 uur Er staan nu twaalf man op de parkeerplaats. Het is niet warm, wel vochtig. De laatste wijzigingen in de gps-track worden doorgegeven. Gelukkig zijn er verschillende bikers met een gps-apparaat op het stuur. Mocht de groep uit elkaar vallen, dan kun je altijd wel met iemand meerijden.

Het is niet de bedoeling van PWN dat hordes mountainbikers het gebied bezoeken, zeker niet als ze ook nog hetzelfde rondje afleggen. Dat zou teveel verstoring geven voor de wandelaars en ruiters in het gebied. Dat is ook de reden om het gebied slechts beperkt open te stellen. Zo hebben wandelaars 's middags het gebied voor zichzelf. Bovendien maakt het het gebied onaantrekkelijk voor bikers die wat verder weg wonen.

6:10 uur De start. We rijden meteen het PWN-

even voor ze er zijn. Als we verder rijden over het enige lange stuk asfalt kan ik even kletsen met mijn mederijders. We blijken niet alle mooi stukken te rijden, vanwege de tijdsdruk missen we een steile klim. Maar wat we vandaag rijden is al onvermoed mooi. Veel korte bochten, af en toe kruip-door-sluip-door paadjes. Ondanks de kleine hoogteverschillen veel klimmen en dalen. De kilometers blijken lang, echt hard gaat het niet.

9:10 uur We passeren een uitkijkpunt dat sinds kort is afgesloten voor MTB-ers. Het mag niet, maar sommigen doen het toch. Boven ontvouwt zich een prachtig panorama, van Alkmaar en Petten in het noorden tot de hoogovens en Haarlem in het zuiden. Onder ons de duinvalleien waar we vanmorgen doorheen rijden. De trap die we naar boven zijn

gebied in en hebben drie uur en twintig minuten voor de eerste 85 kilometer. Volgens kenners zullen we stevig moeten doorrijden als we op tijd het gebied uit willen zijn. Het eerste halfuur vliegt dan ook voorbij, het is hier heerlijk rijden. Smalle en brede paden, af en toe *singletrack* tussen de struiken door. Tot mijn verbazing zie ik sommigen op hun strandfiets rijden. Een starre vork en brede, profiellose banden. Dat betekent hard werken voor deze mannen, al blijkt het op de zanderige duingrond best te doen.

In het PWN-gebied liggen ook gebieden die altijd afgesloten zijn voor mountainbikers, maar ook stukken die niet geschikt zijn.

7:35 uur We wachten op de achterblijvers. Het tempo lag steeds vrij hoog, dus het duurt

gelopen, rijden we nu natuurlijk af, ook de rijders zonder vering!

Tot nu toe is het hier stil, we zijn bijna niemand tegengekomen, alleen een enkele hardloper. Er is niemand die zich aan ons heeft gestoord.

10:15 uur Gehaald, en nog ruim ook! Om kwart over tien rijden we het gebied uit. Of liever gezegd, lopen. De strandopgang is te stijf en zanderig om ook maar te proberen te fietsen. Op het strand laat je je banden aflopen, hoe zachter hoe beter. Dan blijkt het voordeel van een strandfiets; de mannen op de brede, profiellose banden vliegen weg, absoluut niet bij te houden. 🚲

Kijk op www.fiets.nl voor de gps-track en de video

